

"חשיפה"

רכישות אחרונות

מאוסף דורון סבג

מכל שפע התערוכות המרהיבות המוצגות בימים אלה במוזיאון תל אביב (פשוט תגיגה לעינים ולחושים) בולטת בייחודה תערוכת אוסף דורון סבג, בעל חברת או.אר.אס. מדהימה מהידות התגובה של אספן ישראלי למה שמתרחש באמנות הבינלאומית נכון לרגע זה. עד כדי כך - שעבודות המוצגות בתערוכת האוסף שלו במוזיאון תל אביב, מוצגות בה בעת גם במוזיאונים הגדולים בעולם, ובתערוכות המדוברות ביותר (כמו "אפוקליפסה" בריאל אקדמי אוף ארטיס בלונדון, ב"טייט בריטן" וב"טייט מודרן" וב"OPEN ENDS" ב MOMA בניו יורק).

בתערוכה מוצגות עבודות בכל תחומי האמנות - ציור פיסול עבודות ווידאו, אך בעיקר צילום. החשיפה - היא חשיפת גופו של האדם ועירסולו במצבים שונים - מוחצנים ומופנמים, תוך גילוי הלכי רוח ומצבים המתגלים מתוך החשיפה. בסך הכל מוצגים בה 30 אמנים מהארץ ומהעולם, כולם עכשוויים: ריינקה דיקסטרה ההולנדית, ילידת 1959, בצילום

ריינקה דיקסטרה, אודסה, אוקראינה

הנער העולה מתוך הים, שנוצר כמחווה לציורו של מאנה, והוצג ב "מומא 2000". ונסה ביקרופט, ילידת 1969, איטליה, שהציבה בחלל מוזיאון גוגנהיים ופתחה את הסניף של גלריית GAGOSIAN בלונדון בהצבת שלל דוגמניות עירומות ללא תנועה - עבודה שמדגימה את ניצול גוף האשה כמקדם מכירות, ולא חשוב למה. כאן מוצג צילום המיצב.

נאן גולדין, 1953, אמריקאית, שצילומיה הכה מתוקשרים, חושפים לא רק גוף, אלא את הבדידות, העצב (גם האישי שלה) ואת הסבל האנושי המצויים בכל מקום, רוברט מילי (1956) אמריקאי, חושף את בעיותיו הנפשיות בצילומים אירוטיים עם אמו, בעוד אמי שטיינר, אמריקאית 1957, מציגה בצילומיה את בעיות ההתבגרות הכוללות אוננות נשית. בוריס מיכאילוב האוקראיני חושף את מצבו של האדם בארצו כיום בעזרת חשיפה של הכיעור, העוני והעליבות בצילומיו, לעומת מאריקו מורי היפנית, 1967, שאת צילומיה רואים במוזיאוני הונג קונג וניו יורק בעונה זו. היא תרה בצילומיה את היופי. אולי עברה כדוגמנית חידד אצלה את החיפוש אחר היופי, וכך היא בונה סצינות המגלמות בתוכן את העבר התרבותי ממנו צמחה בשילוב היופי שהיא עצמה מעניקה למיצבים. מיכל רובנר, הישראלית החיה בניו יורק, מביאה בצילומיה ערכי יופי שהודיש לעולם הצילום אדוארד

נאן גולדין, מיסטי וג'ימי פולט במונית, ניו יורק, 1991

סטייבן בסוב המאה - רוך ופוטיות בצילומים מטושטשים בסגנון אימפרסיוניסטי. רכישת צילומי וולפגנג טילמנס הגרמני, 1968, מעידה עד כמה ידו של סבג על הדופק - הצלם הגרמני (1968) זוכה פרס טרנר היוקרתי, שעבודותיו מוצגות בימים אלה במוזיאון "טייט בריטן" יחד עם שאר המועמדים שהיו לפרס, ושייחודו בנקודה ממנה הוא בוחר לצלם - בכך שהוא משנה את הפרופורציות של המצולמים. את פרסומו קנה כשצילם את חבריו בעירום על עצים, וכמה מאלה מוצגים באוסף. עדי נס הישראלי מביים מצבים של חיילים, נעמי פיישר והילה לולו לין הישראליות מחקות את סינדי שרמן, שמשום מה נעדרת מתצוגת האוסף. זאנג ווהאן הסיני קצת מפוספס בתערוכה. בעוד שבתערוכה INSIDE OUT שהוצגה בסתיו האחרון בהונג קונג, נפרש על כל חזית בנין המוזיאון לאמנות דווקא קטע ענק מצילומי של זאנג של אנשים טובלים בים, ובתערוכה עצמה קישט הצילום הענק קיר שלם, הרי שבאוסף סבג הוצג צילום זה אבל בפורמאט קטן ולא מרשים כלל.

ערימת הובל של סו וובסטר וטים נובל נראות היום גם בתערוכה OPEN ENDS במוזיאון "מודרן ארט" בניו יורק. כך שהתחושה בצפיה בתערוכה היא שהאספן הישראלי אכן על הגובה. הרישום האירוטי של ר.בי. קיטאי מתקשר לתערוכת היחיד הרטרספקטיבית שלו בימים אלה ממש בגלריה "MARLBOROUGH" בניו יורק.